

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Baksai Ügyvédi Iroda (8660 Tab, Kossuth Lajos u. 82. fszt. 4. ügyintéző dr. Baksai Ferenc ügyvéd) **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Fábián Károly ügyvéd (8600 Siófok, Széchenyi u. 22.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.233/2006/33. számú ítélete ellen az alperes 35. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 175.000 (egyszázhetvenötezer) forint másodfokú perköltséget. A feljegyzett 350.400 (háromszázötvenezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek 2004. augusztus 9-én megbízási szerződést kötöttek. A felperes, mint megbízott vállalta, hogy az átvett villanyszámlákat megvizsgálja, és megállapítja, hogy a rendszerben van-e megtakarítási lehetőség. Amennyiben lehetőséget lát, azt a megbízó tudomására hozza írásban, és egyben javaslatot tesz a költségcsökkentés konkrét formáira is, arra, hogy a fogyasztási helyeknél milyen változtatás szükséges illetve, hogy van-e a szolgáltató részéről túlszámlázás, és mekkora összegben. Az alperes vállalta, hogy a felperes tevékenységéért megbízási díjat fizet, melynek összege folyamatosan jelentkező megtakarításnál az egyéves megtakarítás egyharmada + ÁFA, míg az egyszer jelentkező megtakarítás esetében 15 % + ÁFA.

A felperes a megbízási szerződésnek megfelelően járt el, a rendelkezésére bocsátott számlák átvizsgálása után felvette a kapcsolatot az E. Zrt.-vel és eljárása eredményeként a szolgáltató 35.309.206 forintot utalt át az alperesnek. A felperes a tevékenységével a jövőre nézve is megtakarításokat ért el az alperesnek, melynek összege egy év alatt 14.547.839 forint. A felek szerződése alapján az E. Zrt. által visszautalt összegek után a felperes 5.296.387 forint + ÁFA, azaz 6.355.664 forint, a jövőbeni megtakarítás után 4.858.280 forint + ÁFA, azaz 5.829.930 forintra jogosult. Az alperes a felperes részére 2.356.762 forintot fizetett ki.

Az alperes 2004. december 14. napján felmondta a szerződést arra hivatkozással, hogy a felperes nem tájékoztatta az alperest előzetesen a megtakarítási lehetőségekkel kapcsolatos észrevételeiről, így az alperes a felperes eljárásáról csak utólag értesült.

A felperes módosított kereseti kérelmében 9.828.838 forint vállalkozói díj, és ennek 2005. május 28-ától a kifizetésig járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem a szerződésnek megfelelően járt el, és vitatta a felperes követelésének összegszerűségét is, álláspontja szerint a téves számlázásból visszautalt összegeket és az áramszolgáltató által visszaállított eredeti állapotból folyó megtakarítást nem lehet kétszeresen számlázni.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét megalapozottnak találta, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.828.838 forintot, ennek 2005. május 28-ától a kifizetés napjáig járó kamatait, és 1.479.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felek között a Ptk. 474. § (1) bekezdése szerinti megbízási szerződés jött létre azzal, hogy a díj mértéke az eredmény elérésétől függ. A Ptk. 483. § (1) bekezdése a megbízó részére a bármikori felmondás lehetőségét biztosítja, így az alperes felmondása a szerződést megszüntette. A szerződés megszűnésekor az áramszolgáltató a felperes tevékenysége folytán jelentős összeget térített vissza az alperesnek, másrészt a fogyasztási helyek nagy részénél folyamatos megtakarítást is elért. Így eddigi tevékenysége arányában a Ptk. 478. § (3) bekezdése szerint díjazásra jogosult. Az elsőfokú bíróság igazságügyi szakértőt rendelt ki, és a szakvélemény alapján megállapította, hogy a felperes által vizsgált fogyasztási helyeken kettő kivételével megállapítható a szolgáltató általi visszatérítés és a folyamatos megtakarítás is. Azokon a fogyasztási helyeken, ahol nem a helytelen mérőóra állás miatt történt hibás számlázás, a visszatérítés mellett folyamatos megtakarítás is létrejött, hiszen ha a felperes nem tárja fel a hibákat, az alperes a továbbiakban is emelt díjat fizethetett volna. A felek szerződése nem tartalmaz olyan kitételt, hogy a megtakarítás után díj csak akkor jár, ha az műszaki változtatás eredménye. A fogyasztási helyeken történő változtatás nem feltétlenül műszaki változtatást jelent,

hanem jelenti az addig számlázásban felmerült áramváltók hiányát vagy attól eltérő műszaki paramétereit is.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és a felperes keresetét 3.998.902 forintot meghaladó részében utasítsa el. Álláspontja szerint a felek között létrejött megállapodás a folyamatosan jelentkező megtakarításokat ahhoz kötötte, hogy az egyes fogyasztási helyeknél milyen változtatás szükséges. Az alperes ezen elsősorban műszaki változtatást értett. A fogyasztási helyeknél semmiféle változtatás nem történt, így folyamatosan jelentkező megtakarításról nem beszélhetünk. A fogyasztási helyek többségében semmiféle változtatásra nem volt javaslat, ezért a folyamatos megtakarítás után díjazás nem járhat. A szakvélemény is csak számlázással kapcsolatos, és nem a vizsgált fogyasztási helyeknél történő változtatásokat tudta megállapítani.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékok (F/2. és 22. szám alatti okiratok, a felperes személyes előadása és F. T. tanúvallomása) alapján a következőkkel egészíti ki:

A felek a megbízási szerződést úgy kötötték meg, hogy a felperes írásbeli ajánlatát az alperes változtatás nélkül elfogadta. A szerződés szerint a megbízott kötelessége volt a megbízó villamos energia vételezésének felülvizsgálata. Vállalta, hogy az átvett villanyszámlákat megvizsgálja, és megállapítja, hogy a rendszerben van-e megtakarítási lehetőség. Amennyiben ilyent talál, úgy azt a megbízó tudomására hozza írásos formában. Ebben javaslatot tesz a költségcsökkentés konkrét formáira

a) fogyasztási helyeknél milyen változtatás szükséges

b) van-e a szolgáltató (D.) részéről túlszámlázás, és ez mekkora összeg. Amennyiben a megbízó a javaslatot részben vagy egészben elfogadja, úgy a megbízott előkészíti és átadja a szükséges és kitöltött nyomtatványokat, valamint e megállapodás alapján önállóan intézi a visszakövetelést. A fenti szolgáltatásért a megbízó a következő díjat fizeti átutalással

a) eset: folyamatosan jelentkező megtakarításnál egy éves megtakarítás 1/3-a + ÁFA,

b) eset: az egyszer jelentkező megtakarítás esetében visszahozott vagy jóváírt pénz a megtakarítás 15 %-a + ÁFA.

Az a) esetbeni megtakarítás összege nem csökkentendő a szolgáltató kiszállási vagy esetlegesen felmerülő villanszerelési költséggel, mert ez folyamatos megtakarítást jelent.

Fizetés:

a) az első csökkentett összegű számla megjelenését követő 6. hónap

b) a megbízó számláján jelentkező összeg időpontjától számított 2. hónap.

A szerződés teljesítése során a fentiektől eltérően a felperes a 2004. október 12-i írásbeli javaslattételt megelőzően többször szóban tett javaslatot, amelyet az alperes elfogadott, és ezek alapján járt el a felperes a túlszámlázott díjak visszakövetelésénél. A felperes eljárásának eredményeként 2004. november 20-a körül érkezett az E. Zrt.-től az első jóváírás az alpereshez, az alperes ekkor ismerte fel, hogy jóval több a jóváírás, mint amivel a szerződés megkötésekor számolt, és emiatt magasabb lesz a felperesnek fizetendő díj is, mint amire számított. Ezért 2004. november 30-án írásban javaslatot tett a szerződés módosítására. A 2004. augusztus 9-ére keltezett megállapodás-tervezet szerint az alperes a felperest azzal bízta meg, hogy felülvizsgálja az önkormányzat által fizetett villanyszámlákat, melyek a közvilágítás, közlekedési lámpák, nyilvános illemhelyek, csapadékvíz átemelők fogyasztását tükrözik. A megbízott vállalja, hogy az átadott villanyszámlákat felülvizsgálja, és megállapítja, hogy azok a valóságnak megfelelnek-e, illetve lát-e megtakarítási lehetőséget. Az észlelt hiányosságokat vagy lehetőségeket írásban a megbízó tudomására hozza. Javaslatot tesz a költségcsökkentés konkrét formáira, amely kiterjed az E. Zrt. esetleges számlázási hibáira, illetve a fogyasztási helyeknél célszerű változtatásra. Amennyiben a megbízó az észrevételekkel egyetért, a megbízót intézi a visszakövetelést. A felek az alábbi díjazásban állapodnak meg:

Folyamatosan jelentkező megtakarításnál egyéves megtakarítás 1/3-a + ÁFA, az egyszeri jelentkező megtakarítás esetén (jóváírt pénzösszeg) a megtakarítás 15 %-a + ÁFA, díjfizetése a megbízó számláján megjelenő összeg időpontjától számított második hónap számla ellenében. A szerződés időtartama 2004. december 31.

A felperes a szerződés módosítására irányuló ajánlatot nem fogadta el.

A fellebbezéssel érintett körben abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felek között létrejött megbízási szerződés szerint a folyamatosan jelentkező megtakarítás esetére kikötött díjazást a felek a megbízott milyen tevékenységéhez kötötték. A felperes álláspontja az volt, hogy a megállapodás szerinti tevékenység eredményeként jelentkező minden folyamatos megtakarítás esetére vonatkozik, az alperesé pedig az volt, hogy ez a díj csak a fogyasztási helyeknél bekövetkezett, elsősorban műszaki változások eredményeként jelentkező megtakarítás után jár.

A jogvita eldöntésénél a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybe hangzó kifejezésével jön létre. A felek akaratát a szerződési nyilatkozataikban jelenik meg, a szerződés tartalmának megállapításához tehát a szerződési nyilatkozatok értelmezésére van szükség. A Ptk. 207. § (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogy azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. A felperes által tett, és az alperes által elfogadott szerződési ajánlatot úgy kellett érteni, ahogyan azt a fenti szempontokra tekintettel az alperesnek értenie kellett.

Helyesen indult ki abból az elsőfokú bíróság, hogy a szerződés nem tartalmaz olyan kikötést, hogy a folyamatos megtakarítás esetén díj csak akkor jár, ha a megtakarítás műszaki változás eredménye. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a szerződés nem tartalmaz olyan kitételt sem, hogy csak a fogyasztási helyeken bekövetkezett változások esetén jelentkező megtakarítás tekinthető folyamatos megtakarításnak. Ez a következtetés a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint nem vonható le, mert folyamatos megtakarítás jelentkezhethet abban az esetben is, ha a megbízott a szolgáltató olyan számlázási hibáját tárja fel, amelynek megszüntetése után a jövőben az alperesnek a korábbinál alacsonyabb összegű áramdíjat kell fizetnie. Az eset körülményei ugyancsak a szerződés fenti értelmezését támasztják alá. Az alperes 2004. november 30-ai szerződésmódosítási ajánlata is azt igazolja, hogy a felperes ajánlatát az alperes is úgy értelmezte, hogy az nem csak a fogyasztási helyeknél bekövetkezett változás esetén jelentkező folyamatos megtakarításra vonatkozik. Az ajánlat ugyanis csaknem szó szerint megegyezik a felperes ajánlata alapján 2004. augusztus 9-én megkötött szerződéssel a megbízott tevékenységét illetően. Az ajánlat tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy a felperes tevékenységét az alperes is egységesnek tekintette, és a díjazás formája nem a felperes tevékenységéhez, hanem az elért eredményhez, a megtakarításokhoz kötődik. Ez az ajánlat azért igazolja azt, hogy a megbízási szerződést a fenti tartalommal kötötték meg a felek, mert tükrözi az alperes szerződésértelmezését, azt, hogy az alperes a felperes ajánlatát a szerződéskötéskor hogyan értette. Az alperes szándéka ugyanis a novemberi ajánlattal a határozatlan időre szóló szerződés határozott időre történő módosítása volt, a szerződés egyéb feltételeit nem kívánta módosítani. Ezzel az ajánlattal, mintegy visszaigazolta az eredeti szerződés általa értelmezett tartalmát.

A fenti indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított, ÁFÁ-t is magában foglaló ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a feljegyzett illetéket az állam viseli.

P é c s, 2008. március 19.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró,